

Leonie
Breebaart

Leonie Breebaart is
redacteur bij *Trouw*

Het verschil tussen vrede en rechtvaardige vrede

Het was een zonnige dag, ik maakte een ommetje door de buurt, en daar, tegen het raam geplakt, hing een poster van een duif met daaronder de tekst 'PEACE NOW!'

Het postertje was me eerder opgevallen, maar dat was nog voordat Donald Trump in zijn eigen *peacenow*-variant had beloofd in één dag een einde te maken aan die 'horrible war' in Oekraïne. En ook nog voordat hij een 90 minuten lang een-tweetje met Poetin had gehouden, een overleg dat hem deed inzien dat Poetin de met grof geweld geroofde gebieden in Oekraïne misschien toch maar moest houden, want 'they' (de Russen dus) *took a lot of land and they fought for that land*, zo liet hij achteraf op de persconferentie weten. Ja, als je dat bedoelt met een vrede.

En hoewel die duif daar vast hing uit oprechte afkeer van een *horrible war*, vroeg ik me tijdens het wandelen toch af of de raamactivisten het verschil tussen vrede en rechtvaardige vrede wél zouden begrijpen. Je laat de agressor toch niet zomaar weggelaten?

Enmaal thuis raadpleegde ik daarom snel de website van Kerk en Vrede, want die hadden toch ook zo'n duifje als logo? Inderdaad. Verder strijdt Kerk en Vrede nog altijd voor ontwapening omdat het 'onterecht en onverantwoord is te vertrouwen op geweld'. Maar ja, denk je

dan, tot welke prijs? Over welke vrede gaat het, bijvoorbeeld in Oekraïne?

Maar daar was aan gedacht, want ik vond een linkje naar een interview in *Trouw* met Nina Chroesjtsjov, achterkleindochter van het voormalig staatsvoorzitter en nog steeds vrij rondlopend in Moskou, hoewel ze best kritisch is op de 'stalinistische' Poetin. Moedig misschien, maar anderzijds noemt ze Poetins oorlog tegen Oekraïne met droge ogen een 'taxatiefout' en ziet ze de

'onverbidelijke' westerse steun aan Oekraïne als 'een gevaarlijk spel', wegens Poetins machtige vrienden in het mondiale Zuiden. En dat in Polen en de Baltische staten 'de geur van de Navo' hangt, dat geeft toch ook te denken.

Ah, dus Nina Chroesjtsjov vindt dat de buurman rustig jouw huis binnen mag vallen, al je spullen kort en klein mag slaan en je kinderen mag vermoorden, hooguit moet hij dat iets slimmer aanpakken, de volgende keer. En intussen mag jij je vrienden niet vragen je te helpen verdedigen tegen een nieuwe aanval op eigen grond, want dan belt die buurman zijn nog sterkere vriendjes.

Nee, mij verbaast het niet echt dat Nina Chroesjtsjov nog vrij in Rusland rondloopt. Zoals zoveel Russen blijft ze volhouden dat Oekraïne gewoon nog bij het Groot-Russische Rijk hoort, net als Georgië, of Estland, net als in de mooie Sovjettijden van haar overgrootvader Nikita Chroestjov. Dat is de 'vrede' die Rusland bedoelt.

Dat een Russin er zo over denkt, is niet zo vreemd, maar dat Kerk en Vrede zulke propaganda met instemming citeert, is wel jammer. Dat getuigt van weinig respect voor al de Oost-Europeanen, militairen en doodgewone burgers, die zich dagelijks moeten verweren tegen Russische bommen of duistere nepnieuws-bombardementen, bedoeld om Poetins invloedssfeer verder uit te breiden. En die militaire hulp keihard nodig hebben.

Ik ben dan ook bang dat die duif op het raam bij mijn volgende ommetje alleen nog maar herinnert aan het treurige gegeven dat Russische beïnvloeding allang een feit is. En dat ook vreedzame Nederlanders daar weinig verweer tegen hebben.

**Ah, dus Nina
Chroesjtsjov
vindt dat de
buurman
rustig jouw
huis binnen
mag vallen**